

Stk. 2. Bidragsresolutioner og overenskomster vedrørende de i loven omhandlede bidrag er fritaget for stempelafgift.

§ 24. Loven træder i kraft den 1. januar 1961. Fra samme dato ophæves, jfr. dog stk. 2 og 3, lov nr. 131 af 7. maj 1937 om børn uden for ægteskab og lov nr. 132 af 7. maj 1937 om ægtebørn.

Stk. 2. Bestemmelserne i kap. 1 og 3 finder med undtagelse af § 5 kun anvendelse med hensyn til børn født efter lovens ikrafttræden. Bestemmelserne i § 5 finder anvendelse også for børn født før lovens ikrafttræden. Det samme gælder bestemmelserne i kapitel 2, dog kun med hensyn til bidrag for tiden efter dette tidspunkt. Aftaler indgået før lovens ikrafttræden omfattes ikke af bestemmelsen i § 17.

Stk. 3. I tilfælde, hvor flere er anset som bidragspligtige til et barn uden for ægteskab, og med hensyn til de i § 2 i lov nr. 131 af 7. maj 1937 omhandlede forhold samt i alle tilfælde, hvor nærværende lov efter stk. 2 ikke finder anvendelse, gælder bestemmelserne i den hidtil gældende lovgivning.

Stk. 4. Indtil 2 år efter lovens ikrafttræden kan sag i henhold til § 5 anlægges af ægtemanden, selv om der er forløbet mere end 5 år fra barnets fødsel.

§ 25. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan efter forhandling med det færøske hjemmestyre ved kgl. anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilliger.

Bemærkninger til lovforslaget.

De gældende regler om børns retsstilling findes i lovene nr. 131 af 7. maj 1937 om børn uden for ægteskab og nr. 132 af samme dato om ægtebørn. De to love er dog ikke udtømmende. Således findes bl. a. reglerne om forældremyndighed og værgemål i myndighedsloven og reglerne om barnets arveret i arvelovgivningen. Endvidere indeholder adoptionsloven og loven om offentlig forsorg vigtige regler om børns retsstilling.

Den i 1937 gennemførte lovgivning betød for så vidt angår børn uden for ægteskab et afgørende brud med den hidtidige retstilstand, idet der ved denne lovgivning i princippet gennemførtes ligestilling af ægtebørn og børn uden for ægteskab. Samtidig indførtes regler, hvorefter rejsning af sag om faderskab eller bidragspligt gjordes obligatorisk, og ved en samtidig gennemført ændring i retsplejeloven indførtes nye regler om faderskabssagers behandling ved retten, jfr. lov nr. 135 af 7. maj 1937. Vedrørende de gældende regler og den historiske udvikling kan i øvrigt henvises til bemærkningerne nedenfor til de enkelte bestemmelser i lovforslaget samt til redegørelsen side 7-11 og side 43-52 i den i 1955 afgivne betænkning om ændring af reglerne om fastsættelse af faderskab.

Selv om de i 1937 gennemførte regler i det væsentlige må siges at have virket tilfredsstillende, kan der dog være grund til nu, da reglerne har bestået i mere end 20 år, at foretage en almindelig gennem-

gang af bestemmelserne ud fra de indvundne erfaringer. Den umiddelbare årsag til, at spørgsmålet blev optaget til behandling, er i øvrigt en henstilling fra de delegerede for nordisk lovsamarbejde i 1949 om, at de nordiske lande burde overveje muligheden for en ensartet løsning af de herhenhørende spørgsmål.

Efter modtagelsen af denne henstilling nedsatte justitsministeriet i henhold til kgl. resolution af 2. december 1949 en kommission med den opgave at overveje spørgsmålet om ændringer i lovgivningen om børn uden for ægteskab og eventuelt visse spørgsmål vedrørende ægtebørn. Tilsvarende kommissioner blev nedsat i Finland, Norge og Sverige, medens Island ikke har deltaget i samarbejdet. Kommissionerne foreslog i det væsentlige ensartede bestemmelser om affattelse af den såkaldte „paterest-regel“ og om betingelserne for at fastslå faderskab til børn uden for ægteskab. Den danske kommissions betænkning har dannet grundlag for udarbejdelsen af nærværende lovforslag, der dog afviger en del fra kommissionens forslag, jfr. nærmere bemærkningerne til forslaget enkelte bestemmelser.

I forbindelse med revisionen har justitsministeriet anset det for rigtigst at sammenarbejde lovene om ægtebørn og om børn uden for ægteskab til een lov. Der vindes herved større overskuelighed, ligesom man ved at samle bestemmelserne i een lov fremhæver den principielle ligestilling af de to grupper af børn.